

Der var intet Ændringsforslag stillet

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2961) og dets *Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægspension til forhenværende konstitueret Chef for 5te Udskrivningskreds Kommandør L. A. Mourier.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 325.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Sagen i dens Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Kolding Kommune for et Laan paa 335,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (Hage): Den Stempelbegunstigelse, hvorom her er Tale, er den samme som den, der i alle lignende Tilfælde indrømmes Kommunerne, og Lovforslaget giver mig derfor ikke Anledning til videre Omtale.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 99 i Lov om Valgene til Rigsdagen af 7. Februar 1901.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Sagen sattes til Forhandling.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Som det vil være bekendt, fastsætter Grundloven, at Rigsdagens Medlemmer skulle have et dagligt Vederlag, hvis Størrelse bestemmes ved Valgloven, og i den gældende Valglov er det fastsat til 6 Kr. daglig for den Tid, Rigsdagssamlingen varer. Dette Beløb blev fastsat allerede ved Valgloven af 1849, og det blev gentaget i Valgloven af 1867. Man kan nære Tvivl om dette Vederlag ikke allerede i Aaret 1849 maatte anses for utilstrækkeligt, navnlig naar man henser til, at Forsamlinger, der svarede til den nuværende Rigsdag, før 1849 havde større Dagpenge. Saaledes havde Medlemmerne af de raadgivende Provinsialstænder ifølge Forordningen af 1834 4 Rd. eller 8 Kr. om Dagen, og paa samme Maade var der givet den grundlovgivende Rigsforsamlings Medlemmer 4 Rd. eller 8 Kr. Men hvad enten nu Dagpengene i Aaret 1849 og i 1867 have været tilstrækkelige eller ej, er det en given Ting, at de allerede for længst have maattet erkendes for at være utilstrækkelige, og det allerede paa Grund af de økonomiske Forholds Udvikling og Pengenes synkende Værdi, som jo har medført, at en Sum af 6 Kr. i 1849 ingenlunde kan stilles ved Siden af 6 Kr. nu. Det har ogsaa længe og fra alle Sider været erkendt, at man paa dette Punkt trænger til en Forandring, til en Forhøjelse af de Rigsdagens Medlemmer tilstaaede Dagpenge. Denne Erkendelse har givet sig Udtryk paa forskellig Maade, blandt andet derved, at i Samlingen 1880—81 blev der fra Regeringens Side forelagt et Forslag for dette høje Ting, som gik ud paa, at Dagpengene skulde være 4 Kr. om Dagen, men ikke blot for den Tid, Rigsdagen var samlet,